

Αριθμός Αποφάσεως

330/2015

ΤΟ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ SUPER LEAGUE ΕΛΛΑΔΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τον Σπυρίδωνα Ν. Καποδίστρια, Πρωτοδίκη, ο οποίος ορίσθηκε από την ΕΠΟ, ως τακτικό πειθαρχικό όργανο, κατά τα προβλεπόμενα στις διατάξεις των άρθρων 119 και 127B του Ν. 2725/1999, όπως αυτές τροποποιήθηκαν με το άρθρο 5 του Ν. 4326/2015, και τη Γραμματέα, Μαρία Περιστέρη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, την 5^η Νοεμβρίου 2015 και ώρα 15:30, για να δικάσει επί των αναφερομένων στην υπ' αριθ. πρωτ. 327/03-11-2015 κλήση προς απολογία κατά της ΠΑΕ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ, για παραβάσεις των άρθρων 1, 5 επ., 14 παρ. 2 και 3, 15 παρ. 2 περ. δ' και ε', 3 περ. Β' στοιχ. ε' του Π.Κ. της ΕΠΟ.

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΦΩΝΗΣΗ της ανωτέρω πειθαρχικής υποθέσεως και κατά την εκδίκασή της, η εγκαλούμενη ΠΑΕ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ παραστάθηκε ενώπιον του Πρωτοβάθμιου Μονομελούς Πειθαρχικού Οργάνου της Super League Ελλάδα δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της, Θεοδώρου Γιαννίκου, ο οποίος ανέπτυξε προφορικώς τους ισχυρισμούς της και ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά της παρούσας πειθαρχικής δίκης.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 14 παρ. 1 περ. α' του Π.Κ. της ΕΠΟ, οι διαγωνιζόμενες ομάδες οφείλουν να συμμορφώνονται προς τις επιβαλλόμενες σε αυτές υπό των αρμοδίων οργάνων υποχρεώσεις, να υλοποιούν τους επιτασσόμενους σε αυτές όρους και να λαμβάνουν κάθε προληπτικό μέτρο, το οποίο από τις συνθήκες απαιτείται για την ομαλή διεξαγωγή των αγώνων. Κατά, δε, τις διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του ίδιου ως άνω άρθρου, οι ομάδες έχουν την υποχρέωση να προστατεύουν το κύρος και την αξιοπιστία του αθλήματος του ποδοσφαίρου και ευθύνονται σε περίπτωση παραβάσεως του καταστατικού της, του παρόντος κανονισμού και των εν γένει κανονισμών της ΕΠΟ, ως αντικειμενικά υπαίτιες. Κάθε, δε, πράξη ή ενέργεια ατομική ή συλλογική, φυσικών ή νομικών προσώπων, που

συνδέονται με ομάδα, με την οποία δημιουργείται στο φίλαθλο κοινό και στην (εν γένει) κοινή γνώμη αίσθημα απαξιώσεως και αποστροφής προς το ποδόσφαιρο, με συνέπεια την άρνηση εκ μέρους του κοινού παρακολουθήσεως των αγώνων ποδοσφαίρου και προσελεύσεως στα γήπεδα, θα τιμωρείται από τις προβλεπόμενες οικείες διατάξεις του Πειθαρχικού Κώδικα της ΕΠΟ, ενώ σε περίπτωση μη ειδικής προβλέψεως, από τις γενικές διατάξεις των άρθρων 25 και 26 του ίδιου Κώδικα. Ωστόσο, σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 4 του αυτού ως άνω άρθρου (14) του Π.Κ. της ΕΠΟ, δεν υπάρχει ευθύνη ομάδας για απρεπή συμπεριφορά θεατών σε αγώνα, εφόσον η ομάδα αυτή δεν έχει λάβει και διαθέσει εισιτήρια στους φιλάθλους της ή για απρεπή συμπεριφορά φιλάθλων, οι οποίοι στρέφονται αποκλειστικά και μόνο κατά της ομάδας τους. Εφόσον η ομάδα έχει λάβει και διαθέσει εισιτήρια στους φιλάθλους της, η ευθύνη της περιορίζεται στο τμήμα του γηπέδου (εξέδρες), που αντιστοιχούν τα εισιτήρια αυτά. Σε περίπτωση, δε, που η φιλοξενούμενη ομάδα δεν έχει λάβει και διαθέσει εισιτήρια στους φιλάθλους της, αλλά, παρά ταύτα, προσέλθει ικανός αριθμός φιλάθλων αυτής στο γήπεδο και, κατόπιν εντολής της αστυνομικής δύναμης, οι εν λόγω φίλαθλοι εισέλθουν σε διακριτό τμήμα του γηπέδου, τότε ο Παρατηρητής του Αγώνα θα μνημονεύει ρητά το περιστατικό αυτό στην έκθεσή του. Υπό αυτή την απαραίτητη προϋπόθεση, η φιλοξενούμενη ομάδα θα φέρει την πλήρη και αποκλειστική ευθύνη για τυχόν απρεπή συμπεριφορά των εν λόγω φιλάθλων. Περαιτέρω, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 15 παρ. 2 περ. α', β', γ' και δ' του Π.Κ. της ΕΠΟ, το άναμμα πυρσών, φωτοβολίδων, κροτίδων, βεγγαλικών, πυροτεχνημάτων και οποιοσδήποτε εν γένει εύφλεκτου υλικού στις κερκίδες πριν την έναρξη, κατά τη διάρκεια ή μετά την λήξη του αγώνα, αν δεν επακολούθησε ρίψη αυτών, τιμωρείται με χρηματική ποινή, ύψους δύο χιλιάδων (2.000,00) ευρώ έως δέκα χιλιάδων (10.000,00) ευρώ (άρθρο 15 παρ. 2 περ. α' του Π.Κ. της ΕΠΟ). Σε περίπτωση, δε, υποτροπής και επαναλήψεως σε επόμενο αγώνα, η προβλεπόμενη ποινή διπλασιάζεται (άρθρο 15 παρ. 2 περ. β' του Π.Κ. της ΕΠΟ), ενώ σε περίπτωση υποτροπής και επαναλήψεως σε επόμενο αγώνα (τρίτο), η ως άνω χρηματική ποινή τριπλασιάζεται και επιβάλλεται ποινή διεξαγωγής αγώνα χωρίς θεατές μίας (1) αγωνιστικής (άρθρο 15 παρ. 2 περ. γ' του Π.Κ. της ΕΠΟ). Επιπλέον, σε κάθε νέα περίπτωση υποτροπής και επαναλήψεως σε επόμενο αγώνα (τέταρτος, πέμπτος κ.λπ.), οι

προβλεπόμενες ποινές του προηγούμενου αγώνα διπλασιάζονται (άρθρο 15 παρ. 2 περ. δ' του Π.Κ. της ΕΠΟ). Ως υποτροπή, δε, των αναφερόμενων στις ως άνω διατάξεις, νοείται πάντα εντός της ίδιας αγωνιστικής περιόδου (άρθρο 15 παρ. 2 περ. ε' του Π.Κ. της ΕΠΟ). Ωστόσο, οι προεκτεθείσες διατάξεις του άρθρου 15 παρ. 2 του Π.Κ. της ΕΠΟ, στο βαθμό που προβλέπουν, ανεξαρτήτως της βαρύτητας των πειθαρχικών παραβάσεων, την επιβολή των ανωτέρω ελαχίστων ορίων των επιβλητέων χρηματικών ποινών, που κρίνονται αρκετά υψηλά για τις τρέχουσες κοινωνικοοικονομικές συνθήκες, παραβιάζουν την αρχή της αναλογικότητας, η οποία, ως γενική αρχή του δικαίου, αναγνωρίζεται παγίως από τη νομολογία των Δικαστηρίων, ως απορρέουσα από τις διατάξεις των άρθρων 5 παρ. 1 και 25 παρ. 1 του Συντάγματος, αλλά και των άρθρων 6 παρ. 1, 8 παρ. 2, 9 παρ. 2 και 10 παρ. 2 της ΕΣΔΑ και διέπει όλη τη δημόσια δράση, δεσμεύουσα, μεταξύ άλλων, και τον εκάστοτε εφαρμοστή του δικαίου. Από τα παραπάνω, επομένως, προκύπτει ότι το παρόν Πρωτοβάθμιο Μονομελές Πειθαρχικό Όργανο έχει την ευχέρεια, με βάση την αρχή της αναλογικότητας, να μην τηρήσει τα ανωτέρω ελάχιστα όρια των επιβλητέων χρηματικών ποινών, που είναι βαρύτατα και εξοντωτικά για την πειθαρχικώς ελεγχόμενη ΠΑΕ, κρίνοντας τελικά ότι και μικρότερη από το ελάχιστο προβλεπόμενο όριο χρηματική ποινή είναι αναγκαία, πρόσφορη, κατάλληλη και ευρισκόμενη σε αναλογία με τη βαρύτητα του ανωτέρω πειθαρχικού αδικήματος και, επιπλέον, ότι επιτυγχάνεται τοιουτοτρόπως ο ίδιος σκοπός με αυτόν που επιδιώκουν οι προρρηθείσες διατάξεις του Π.Κ. της ΕΠΟ. Την ως άνω, δε, θεμελιώδη αρχή δύναται να εφαρμόσει ο πειθαρχικός δικαστής ακόμα και σε περίπτωση καθ' υποτροπήν τελέσεως του εν λόγω πειθαρχικού αδικήματος, όταν κρίνεται ότι ο διπλασιασμός ή η επαύξηση της επιβλητέας κατά περίπτωση ποινής καθιστά αυτήν δυσανάλογα επαχθή σε σχέση με τη βαρύτητα της παραβάσεως, με αποτέλεσμα η ποινή να υπερακοντίζει τον επιδιωκόμενο σκοπό και να οδηγήσει σε ανεπιεική αποτελέσματα για την πειθαρχικώς ελεγχόμενη ΠΑΕ. Εξάλλου, κατά τη διάταξη του άρθρου 15 παρ. 3 του Π.Κ. της ΕΠΟ, η ρίψη πάσης φύσεως αντικειμένου στον κυρίως χώρο του γηπέδου ή από μία κερκίδα σε άλλη, ιδιαίτερα δε πυρσών, φωτοβολίδων, κροτίδων, βεγγαλικών, πυροτεχνημάτων, καπνογόνων και οποιουδήποτε εν γένει εύφλεκτου υλικού

πριν, κατά τη διάρκεια ή μετά τη λήξη του αγώνα απαγορεύεται αυστηρά. Η ρίψη, δε, αντικειμένων, κατά τη διάρκεια του αγώνα, τα οποία κατά την κοινή πείρα δεν είναι πρόσφορα να προκαλέσουν σωματική βλάβη προσώπου, που ευρίσκεται νομίμως στον αγωνιστικό χώρο, τιμωρείται με χρηματική ποινή από εννέα χιλιάδες (9.000,00) ευρώ έως είκοσι πέντε χιλιάδες (25.000,00) ευρώ (άρθρο 15 παρ. 3 περ. Β' στοιχ. α' του Π.Κ. της ΕΠΟ). Εάν, όμως, η ρίψη αφορά σε φωτοβολίδα ευθείας βολής (έστω και μίας) και κάθε άλλου αντικειμένου, που δύναται να προκαλέσει σωματική βλάβη σε όλους όσους νόμιμα ευρίσκονται εντός του αγωνιστικού χώρου, τότε ο διαιτητής διακόπτει οριστικά τον αγώνα, χωρίς προηγούμενη ειδοποίηση. Στην περίπτωση αυτή, η υπαίτια ομάδα τιμωρείται σωρευτικά με α) χρηματική ποινή από σαράντα χιλιάδες (40.000,00) ευρώ έως εβδομήντα χιλιάδες (70.000,00) ευρώ και β) ποινή διεξαγωγής αγώνα χωρίς θεατές από μία (1) έως δύο (2) αγωνιστικές (άρθρο 15 παρ. 3 περ. Β' στοιχ. ε' του Π.Κ. της ΕΠΟ). Από τη γραμματική, δε, ερμηνεία της τελευταίας αυτής διατάξεως (άρθρο 15 παρ. 3 περ. Β' στοιχ. ε' του Π.Κ. της ΕΠΟ) φαίνεται κατ' αρχάς ότι ο πειθαρχικός νομοθέτης έθεσε ως προϋπόθεση για την εφαρμογή της, τη ρίψη στον αγωνιστικό χώρο, κατά τη διάρκεια του αγώνα, σωρευτικώς έστω και μίας (1) φωτοβολίδας και κάθε άλλου αντικειμένου, που δύναται να προκαλέσει σωματική βλάβη σε όλους όσους νόμιμα ευρίσκονται εντός του αγωνιστικού χώρου. Ωστόσο, μολονότι χρησιμοποιείται ο συμπλεκτικός σύνδεσμος «και», θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο πειθαρχικός νομοθέτης δεν απαίτησε, για την εφαρμογή της προκειμένης διατάξεως, τη συνδρομή της σωρευτικής ρίψεως έστω και μίας φωτοβολίδας ευθείας βολής, καθώς και άλλων αντικειμένων, πρόσφορων να προκαλέσουν σωματική βλάβη στους νομίμως ευρισκομένους στον αγωνιστικό χώρο. Αντιθέτως, σκοπός του νομοθέτη ήταν η πειθαρχική αντιμετώπιση των ρίψεων, κατά τη διάρκεια του αγώνα, είτε έστω και μίας φωτοβολίδας ευθείας βολής, είτε κάθε άλλου αντικειμένου, που περιάγουν σε κίνδυνο τη σωματική ακεραιότητα των νομίμως ευρισκομένων προσώπων εντός του αγωνιστικού χώρου. Επιχείρημα, δε, υπέρ αυτής της ερμηνείας, ήτοι ότι ο αναγραφόμενος ως συμπλεκτικός σύνδεσμος «και» πρέπει να νοηθεί και να ισχύσει ως ο διαζευκτικός τοιούτος «ή», δύναται να αρυσθεί και από τις διατάξεις των στοιχείων δ' και στ' της περιπτώσεως Β' της παραγράφου 3 του άρθρου 15 του Π.Κ. της ΕΠΟ, όπου τυποποιούνται ως πειθαρχικά αδικήματα – διακεκριμένα εν σχέσει με το βασικό αδίκημα της διατάξεως του άρθρου 15

παρ. 3 περ. Β' στοιχ. α' του ΠΚ της ΕΠΟ- εκείνα α) της ρίψεως φωτοβολίδων καμπύλης τροχιάς ή αντικειμένων, εκ των οποίων προκαλείται έστω και ελαφρά σωματική βλάβη προσώπου, νομίμως ευρισκομένου στον αγωνιστικό χώρο και β) της ρίψεως φωτοβολίδων (ευθείας βολής) ή αντικειμένων, εκ των οποίων προκαλείται έστω και ελαφρά σωματική βλάβη προσώπου, νομίμως ευρισκομένου στον αγωνιστικό χώρο αντιστοίχως. Επομένως, η χρήση από τον πειθαρχικό νομοθέτη στην κρίσιμη εν προκειμένω διάταξη (άρθρο 15 παρ. 3 περ. Β' στοιχ. ε' του Π.Κ. της ΕΠΟ) του συνδέσμου «και» δεν υποδηλώνει σωρευτική σύμπλεξη των απαιτούμενων να ριφθούν αντικειμένων, αλλά οφείλεται σε πρόδηλη φραστική παραδρομή του. Περαιτέρω, η προβλεπόμενη από την ίδια ως άνω διάταξη υποχρέωση του διαιτητή να διακόπτει οριστικά τον αγώνα, χωρίς προηγούμενη ειδοποίηση, συνεπεία της ρίψεως στον αγωνιστικό χώρο είτε έστω και μίας φωτοβολίδας ευθείας βολής, είτε κάθε άλλου αντικειμένου, πρόσφορου να προκαλέσει σωματική βλάβη στους νομίμως εκεί (αγωνιστικό χώρο) ευρισκόμενους, δε συνιστά στοιχείο του πραγματικού του εν λόγω πειθαρχικού κανόνα δικαίου, το οποίο θα πρέπει να συντρέχει, προκειμένου για την εφαρμογή του. Αντίθετη, δε, ερμηνευτική εκδοχή θα οδηγούσε στο άτοπο συμπέρασμα να μην εφαρμόζεται από τα αρμόδια δικαιοδοτικά όργανα ο προσήκων κανόνας δικαίου και να μην επιβάλλονται στις αντικειμενικώς ευθυνόμενες ΠΑΕ οι αντίστοιχες πειθαρχικές κυρώσεις, σε περίπτωση παραβιάσεως εκ μέρους των διαιτητών των ποδοσφαιρικών αγώνων της ως άνω προβλεπόμενης υποχρεώσεώς τους, περί οριστικής και απροειδοποίητης διακοπής των αγώνων, όταν συντρέχουν οι διαγραφόμενες από τις οικείες πειθαρχικές διατάξεις προϋποθέσεις. Τέλος, οι ποινές που προβλέπονται από τις προεκτεθείσες επιμέρους διατάξεις του άρθρου 15 του Π.Κ. της ΕΠΟ, επιβάλλονται σε βάρος ομάδας, με βάση τις αναφορές και περιγραφές των αξιωματούχων του αγώνα, που προβλέπονται στον Κ.Α.Π. Ως συμπληρωματικά και μόνον στοιχεία, προς επίρρωση των αναφορών των αξιωματούχων του αγώνα, μπορούν να ληφθούν υπόψη αποκλειστικά και μόνον οι εκθέσεις τη αστυνομικής αρχής και το οπτικό υλικό του αγώνα.

Στην προκείμενη περίπτωση, από το από 31-10-2015 Φύλλο Αγώνος, την ομοιόχρονη έκθεση του παρατηρητή του αγώνα, την υπ' αριθμ. πρωτ.

4832/15/2002817/02-11-2015 αναφορά του Γραφείου Γενικής Αστυνόμευσης της Διευθύνσεως Αστυνομίας Ημαθίας, την υπ' αριθμ. πρωτ. 4832/15/1971915/30-10-2015 απόφαση του Αστυνομικού Διευθυντή της ίδιας ως άνω Αστυνομικής Αρχής, σε συνδυασμό και με το επισκοπηθέν οπτικοακουστικό υλικό [υλικό φορέα εγγραφής εικόνας και ήχου (DVD)], στον οποίο αποτυπώνεται ο επίμαχος ποδοσφαιρικός αγώνας (επισημαίνεται ότι η πειθαρχικώς εγκαλουμένη δεν προσκόμισε έγγραφα, ούτε επιμελήθηκε της εξετάσεως μάρτυρος στο ακροατήριο), καθώς και από τα διαμειφθέντα κατά την επ' ακροατηρίω διαδικασία, αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά : Την 31^η-10-2015 και ώρα 19:30, στο πλαίσιο της 9^{ης} αγωνιστικής ημέρας του Πρωταθλήματος SUPER LEAGUE ΕΛΛΑΔΑ, διεξήχθη στο Δημοτικό Στάδιο της πόλεως της Βέροιας, ο ποδοσφαιρικός αγώνας μεταξύ των ομάδων ΠΑΕ ΒΕΡΟΙΑ – ΠΑΕ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ, με γηπεδούχο την ομάδα της πρώτης από τις δύο διαγωνισθείσες ΠΑΕ. Κατά τη διάρκεια, δε, διεξαγωγής του εν λόγω ποδοσφαιρικού αγώνα, συνέβησαν, σύμφωνα με το φύλλο αγώνος που συνέταξε ο διαιτητής και την έκθεση που συνέταξε ο παρατηρητής του αγώνα, τα εξής πειθαρχικώς αξιόλογα και ελεγχόμενα περιστατικά, ήτοι : 1) Με την έναρξη του αγώνα, στο 19', 55' και 73' λεπτό, φίλαθλοι της εγκαλουμένης ΠΑΕ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ, από τη θύρα 6, άναψαν συνολικά οκτώ (8) πυρσούς και ένα (1) καπνογόνο. 2) Περαιτέρω, με την έναρξη του αγώνα και στο 64' λεπτό, φίλαθλοι της εγκαλουμένης από τη θύρα 6, έριψαν συνολικά δύο (2) κροτίδες στον περιβάλλοντα του αγωνιστικού χώρου. Επιπλέον, στο 19' λεπτό του αγώνα - και όχι στο 20' λεπτό, όπως εσφαλμένα αναφέρεται στην κοινοποιηθείσα προς την εγκαλουμένη υπ' αριθμ. πρωτ. 327/03-11-2015 κλήση προς απολογία-, φίλαθλος της εγκαλουμένης από τη θύρα 6 έριψε έναν (1) πυρσό εντός του αγωνιστικού χώρου, ενώ, επίσης, στο 40' λεπτό του αγώνα -και όχι στο 39' λεπτό του αγώνα, όπως εσφαλμένα αναφέρεται στην κοινοποιηθείσα προς την εγκαλουμένη υπ' αριθμ. πρωτ. 327/03-11-2015 κλήση προς απολογία-, φίλαθλος ωσαύτως της εγκαλουμένης από τη θύρα 6 έριψε έναν (1) πυρσό εντός του αγωνιστικού χώρου. Τα ανωτέρω, εξάλλου, πειθαρχικώς αξιόλογα περιστατικά επιρρωνύονται και από την υπ' αριθμ. πρωτ. 4832/15/2002817/02-11-2015 αναφορά συμβάντων του Διευθυντή της Διευθύνσεως Αστυνομίας Ημαθίας. Επιπλέον, επιβεβαιώνονται και από το επισκοπηθέν οπτικοακουστικό υλικό (DVD), στο οποίο αποτυπώνεται ο επίμαχος ποδοσφαιρικός αγώνας.

Ειδικότερα, από το τελευταίο αυτό αποδεικτικό στοιχείο, προκύπτει, πλην άλλων, ότι στο 19' λεπτό του αγώνα (βλ. χρονική ένδειξη στο επισκοπηθέν DVD : 22:05), φίλαθλος της εγκαλούμενης ΠΑΕ, από τη θύρα 6, έριψε εντός του αγωνιστικού χώρου έναν πυρσό, ενώ ο επίμαχος αγώνας ευρισκόταν εν εξελίξει, οι δε παίκτες αμφοτέρων των διαγωνιζόμενων ΠΑΕ αγωνίζονταν εντός του χώρου αυτού και σε μικρή απόσταση από το σημείο, όπου είχε ριφθεί ο εν λόγω αναμμένος πυρσός. Μάλιστα, μόλις έγινε αντιληπτό το συμβάν αυτό, παίκτης της εγκαλούμενης ΠΑΕ, τα στοιχεία της ταυτότητας του οποίου δεν κατέστη εφικτό να προσδιορισθούν, έσπευσε να απομακρύνει τον ριφθέντα πυρσό από τον κυρίως αγωνιστικό χώρο, προκειμένου να συνεχισθεί ομαλά η διεξαγωγή του αγώνα. Αντιθέτως, η συναφώς αναγεγραμμένη παρατήρηση στο συνταγέν από το διαιτητή φύλλο αγώνος, περί του ότι ο τελευταίος προέβη σε προσωρινή διακοπή του αγώνα, προκειμένου να απομακρύνει τον εν λόγω πυρσό, δεν ανταποκρίνεται στα πράγματι συμβεβηκότα. Πλέον συγκεκριμένα, από το επισκοπηθέν οπτικοακουστικό υλικό, δεν αποδεικνύεται ότι ο διαιτητής διέκοψε, για την ως άνω αιτία, τον αγώνα, στο 20' λεπτό αυτού, ούτε, δε, ότι απομάκρυνε ο ίδιος ή οι βοηθοί του τον εν λόγω πυρσό από τον κυρίως αγωνιστικό χώρο. Επιπλέον, από το ίδιο ως άνω αποδεικτικό στοιχείο (DVD), προκύπτει ότι στο 40' λεπτό του αγώνα (βλ. χρονική ένδειξη στο επισκοπηθέν DVD : 43:20), φίλαθλος της εγκαλούμενης ΠΑΕ, από τη θύρα 6, έριψε εντός του αγωνιστικού χώρου έναν ακόμη αναμμένο πυρσό, κατά τη διάρκεια του αγώνα κι ενώ οι παίκτες των διαγωνιζόμενων ομάδων ευρίσκονταν ομοίως σε κοντινή απόσταση από το σημείο της ρίψεως. Και ο εν λόγω, δε, αναμμένος πυρσός απομακρύνθηκε από τον κυρίως αγωνιστικό χώρο, επιμελεία τρίτου προσώπου, του οποίου τα στοιχεία δεν έχουν καταστεί γνωστά. Η εγκαλουμένη, ωστόσο, με προφορική δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου της, καταχωρισθείσα στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά δημοσίας συνεδριάσεως, ισχυρίζεται ότι δεν υπέχει οιαδήποτε ευθύνη για την προπεριγραφόμενη συμπεριφορά των φιλάθλων της, καθόσον δεν έλαβε, ούτε διέθεσε εισιτήρια στους τελευταίους, ενώ αυτοί προσήλθαν αυτόθροα και μεμονωμένα στο Δημοτικό Στάδιο της Βέροιας. Ο προκείμενος, δε, ισχυρισμός της εγκαλουμένης, που κατατείνει στην άρση της αντικειμενικής της ευθύνης,

για την προεκτεθείσα απρεπή συμπεριφορά των φιλάθλων της, τυγχάνει μεν νόμιμος, ως ερειδόμενος στην προεκτεθείσα στη νομική σκέψη της παρούσας διάταξη του άρθρου 14 παρ. 4 εδ. α΄ του Π.Κ. της ΕΠΟ, πλην, όμως, ελέγχεται ως ουσιαστικά αβάσιμος και εντεύθεν απορριπτός. Ειδικότερα, δυνάμει της υπ΄ αριθμ. ΥΠΠΟΑ/ΓΔΥΑ/ΔΕΑΕΑ/ΤΕΚΛΕΑΣ/294426/17422/3075/576 από 29-10-2015 Αποφάσεως του Υφυπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, απαγορεύθηκε η οργανωμένη μετακίνηση των φιλάθλων της εγκαλούμενης ΠΑΕ για τον εν λόγω αγώνα, καθώς και η διάθεση εισιτηρίων σε φιλάθλους που κινούνται οργανωμένα, ενώ, με την υπ΄ αριθμ. πρωτ. 4832/15/1971915/30-10-2015 απόφαση του Αστυνομικού Διευθυντή της Διευθύνσεως Αστυνομίας Ημαθίας, αποφασίσθηκε ότι οι φίλαθλοι της ΠΑΕ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ, που επιθυμούσαν να παρακολουθήσουν τον επίμαχο αγώνα, θα έπρεπε να προσέλθουν μεμονωμένα και να καταλάβουν τις θέσεις στις κερκίδες των θυρών 5 (χωρητικότητας 775 θέσεων) και 6 (χωρητικότητας 1.625 θέσεων), αφού προμηθεύονταν προηγουμένως εισιτήρια από τα αντίστοιχα εκδοτήρια. Περαιτέρω, από την υπ΄ αριθμ. πρωτ. 4832/15/2002817/02-11-2015 αναφορά του Γραφείου Γενικής Αστυνόμευσης της Διευθύνσεως Αστυνομίας Ημαθίας, αποδεικνύεται ότι τελικώς τον εν λόγω αγώνα παρακολούθησαν περίπου 4.000 φίλαθλοι, εκ των οποίων 1.800 της εγκαλούμενης ΠΑΕ, οι οποίοι και τοποθετήθηκαν στη θύρα 6 του Δημοτικού Σταδίου Βέροιας. Με δεδομένο, επομένως, ότι και στην από 31-10-2015 έκθεση του παρατηρητή του αγώνα αναγράφεται ρητώς το γεγονός ότι προσήλθε ικανός αριθμός φιλάθλων της εγκαλούμενης ΠΑΕ, που, κατόπιν σχετικής εντολής της αστυνομικής δυνάμεως, εισήλθε σε διακριτό τμήμα του γηπέδου και δη στις εξέδρες της θύρας 6 του Δημοτικού Σταδίου Βέροιας, θεμελιώνεται η αντικειμενική της ευθύνη, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 παρ. 4 εδ. γ΄ και δ΄ του Π.Κ. της ΕΠΟ, ο δε προρρηθείς περί του αντιθέτου ισχυρισμός της πρέπει να απορριφθεί ως κατ΄ ουσίαν αβάσιμος. Περαιτέρω, η εγκαλουμένη δεν αμφισβητεί ειδικώς την ανωτέρω απρεπή συμπεριφορά των φιλάθλων της, ούτε δε αρνείται την αντικειμενική της ευθύνη, για την ως άνω, υπ΄ αριθμ. 1 αποδιδόμενη σε αυτήν και αποδεικνυόμενη, σύμφωνα με τα ανωτέρω καταφασκόμενα, πειθαρχική παράβαση. Ως εκ τούτων, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι η εγκαλουμένη φέρει αντικειμενική ευθύνη για την υπ΄ αριθμ. 1 αποδιδόμενη σε αυτήν πειθαρχική παράβαση, σύμφωνα και με τα

διαλαμβανόμενα στην προεκτεθείσα νομική σκέψη, η οποία προβλέπεται και τιμωρείται από τις διατάξεις των άρθρων 1 επ., 5, 14 παρ. 1 περ. α', 2, 3, 4 εδ. γ' και δ' και 15 παρ. 2 περ. δ' και ε' του Π.Κ. της ΕΠΟ. Επισημαίνεται, δε, ότι δεδομένης της καταφάσεως της πειθαρχικής της ευθύνης για όμοιες πράξεις σε τέσσερις προγενεστέρως διενεργηθέντες αγώνες της ίδιας αγωνιστικής περιόδου, δυνάμει των υπ' αριθμ. 270/18-09-2015, 277/25-09-2015, 310/23-10-2015 και 320/30-10-2015 αμετακλήτων αποφάσεων του παρόντος Πειθαρχικού Οργάνου, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι η εγκαλούμενη ΠΑΕ τέλεσε καθ' υποτροπήν την ανωτέρω αποδιδόμενη σε αυτήν πειθαρχική παράβαση. Εν προκειμένω, όμως, παρά την κατάφαση του στοιχείου της υποτροπής, ως προς την εκ μέρους της εγκαλουμένης τέλεση της εν λόγω πειθαρχικής παραβάσεως, δεν κρίνεται αναγκαία, πρόσφορη και τελούσα σε αναλογία με τη βαρύτητα του ανωτέρω πειθαρχικού αδικήματος η επιβολή σε αυτήν (εγκαλουμένη) ποινής εντός του διαγραφόμενου από τις διατάξεις του άρθρου 15 παρ. 2 περ. γ' και δ' του Π.Κ. της ΕΠΟ πλαισίου, λαμβανομένου, μάλιστα, υπ' όψιν και του γεγονότος ότι, με τις προμνησθείσες αποφάσεις του Πειθαρχικού τούτου Οργάνου, οι προγενεστέρως επιβληθείσες στην εγκαλουμένη πειθαρχικές ποινές, κατ' εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας, κυμάνθησαν κάτω από τα ελάχιστα όρια των απειλούμενων πλαισίων ποινών. Συνακόλουθα, κρίνεται ότι το καταφασθέν στοιχείο της υποτροπής, θα πρέπει να ληφθεί εν προκειμένω ως επιβαρυντική περίπτωση, κατά την επιμέτρηση της επιβλητέας στην εγκαλουμένη ποινής, στο πλαίσιο της εφαρμογής της αρχής της αναλογικότητας, και όχι προκειμένου για το διπλασιασμό ή την περαιτέρω επαύξηση της απειλούμενης από τη διατάξεις του άρθρου 15 παρ. 2 περ. δ'-γ' του Π.Κ. της ΕΠΟ ποινής, και δη τη σωρευτική επιβολή ποινής διεξαγωγής αγώνα χωρίς θεατές για μία (1) αγωνιστική, η οποία παρίσταται ως δυσανάλογα επαχθής εν σχέσει με τη βαρύτητα της εν λόγω παραβάσεως. Υπό τα ανωτέρω, επομένως, δεδομένα, πρέπει στην εγκαλουμένη, για την ανωτέρω υπ' αριθμ. 1 πειθαρχική παράβαση, για την οποία έγινε δεκτό ότι αυτή φέρει αντικειμενική ευθύνη, να επιβληθεί χρηματική ποινή, ποσού έξι χιλιάδων (6.000,00) ευρώ. Περαιτέρω, επισημαίνεται ότι η εγκαλουμένη συνομολογεί εμμέσως και την έτερη (υπ' αριθμ. 2) αποδιδόμενη σε αυτήν πειθαρχική πράξη, ως βιοτικό συμβάν.

Ωστόσο, ισχυρίζεται ότι α) οι ρίψεις των ως άνω αντικειμένων (κροτίδων και πυρσών) δεν ηδύναντο αντικειμενικώς να προκαλέσουν σωματικές βλάβες σε όσους νομίμως ευρίσκονταν εντός του αγωνιστικού χώρου, β) ότι στο 40' λεπτό του αγώνα ερρίφθη αναμμένος πυρσός από φιλάθλους της στον περιβάλλοντα χώρο του αγωνιστικού χώρου (ταρτάν) και όχι εντός του κυρίως αυτού χώρου, με αποτέλεσμα να μην διακινδυνεύσει η σωματική ακεραιότητα των νομίμως ευρισκόμενων εντός αυτού προσώπων, και γ) ότι ο διαιτητής του αγώνα δεν διέκοψε οριστικά αυτόν, με αποτέλεσμα να μην θεμελιώνεται η παράβαση του άρθρου 15 παρ. 3 περ. Β' στοιχ. ε' του Π.Κ. της ΕΠΟ. Άπαντες, όμως, οι ανωτέρω ισχυρισμοί της εγκαλουμένης τυγχάνουν απορριπτέοι, για τους ακόλουθως παρατιθέμενους λόγους : Ειδικότερα, οι υπό στοιχεία α' και β' αρνητικοί της προκείμενης (υπ' αριθμ. 2) πειθαρχικής κατηγορίας ισχυρισμοί τυγχάνουν απορριπτέοι ως ουσιαστικά αβάσιμοι, δεδομένου ότι, σύμφωνα και με τα ανωτέρω αποδεικνυόμενα πραγματικά περιστατικά, οι δύο πυρσοί ερρίφθησαν στο 19' και στο 40' λεπτό αντιστοίχως εντός του (κυρίως) αγωνιστικού χώρου [πρβλ. και άρθρο 1 του Π.Κ. της ΕΠΟ, όπου διατυπώνεται με σαφήνεια, πλην άλλων, και ορισμός του αγωνιστικού χώρου, χωρίς αυτός να διακρίνεται σε κυρίως και περιβάλλοντα (ταρτάν – πάγκοι ομάδων)], κατά την εξέλιξη του επίμαχου αγώνα και, μάλιστα, σε σημεία του αγωνιστικού χώρου, όπου ευρίσκονταν εγγύτατα οι παίκτες των διαγωνιζόμενων ομάδων, με αποτέλεσμα να προκαλείται κίνδυνος για τη σωματική τους ακεραιότητα, ως εκ της αυτόδηλης επικινδυνότητας αμφοτέρων των αναμμένων πυρσών. Επιπλέον, θα πρέπει να σημειωθεί ότι οι δύο ριφθείσες στον περιβάλλοντα χώρο του αγωνιστικού τοιούτου κροτίδες, ενέχουν αυτονόητα επικινδυνότητα, η δε ρίψη τους ήταν πρόσφορη, ώστε να προκαλέσει σωματική βλάβη στους νομίμως ευρισκόμενους εντός του αγωνιστικού χώρου. Εξάλλου, ο υπό στοιχεία γ' ως άνω ισχυρισμός, με τον οποίο η εγκαλουμένη βάλλει κατά της νομικής βασιμότητας της νυν εξεταζόμενης πειθαρχικής κατηγορίας και πιο συγκεκριμένα κατά του νομικού χαρακτηρισμού του επίμαχου βιοτικού συμβάντος, τυγχάνει απορριπτέος ως νόμω αβάσιμος και δη ως ερειδόμενος επί εσφαλμένης προϋποθέσεως. Και τούτο, καθώς, σύμφωνα και με τα διαλαμβανόμενα στην οικεία θέση της προηγηθείσης νομικής σκέψεως, στην κρινόμενη υπόθεση, η εκ μέρους του διαιτητή του αγώνα αυθαίρετη παραβίαση της υποχρεώσεώς του να διακόψει οριστικά τον αγώνα, χωρίς

προηγούμενη ειδοποίηση, συνεπεία της ρίψεως των ανωτέρω αντικειμένων, που ήταν πρόσφορα να προκαλέσουν σωματικές βλάβες στους νομίμως ευρισκόμενους στον αγωνιστικό χώρο, δεν αποστερεί από το παρόν Πειθαρχικό Όργανο τη δυνατότητά του να εφαρμόσει τον προσήκοντα πειθαρχικό κανόνα δικαίου, ήτοι εν προκειμένω αυτόν της διατάξεως του άρθρου 15 παρ. 3 περ. Β' στοιχ. ε' του Π.Κ. της ΕΠΟ, και να επιβάλει στην εγκαλουμένη την απειλούμενη από αυτόν πειθαρχική κύρωση, δοθέντος ότι η προεκτεθείσα υποχρέωση του διαιτητή δεν ανάγεται σε στοιχείο του πραγματικού του ως άνω κανόνα δικαίου, η συνδρομή του οποίου πρέπει να συντρέχει για την εφαρμογή του. Ως εκ τούτων, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι η εγκαλουμένη φέρει αντικειμενική ευθύνη και για την υπ' αριθμ. 2 ως άνω αποδιδόμενη σε αυτήν πειθαρχική παράβαση, η οποία προβλέπεται και τιμωρείται από τις διατάξεις των άρθρων 1επ., 5, 14 παρ. 1 περ. α', 2, 3, 4 εδ. γ' και δ', και 15 παρ. 3 περ. Β' στοιχ. ε' του Π.Κ. της ΕΠΟ. Λαμβανομένων, δε, υπ' όψιν της απαξίας της εν λόγω πειθαρχικής παραβάσεως, της εντάσεως της διακινδυνεύσεως της σωματικής ακεραιότητας των νομίμως ευρισκόμενων στον αγωνιστικό χώρο ατόμων, καθώς και της προκλήσεως στο φίλαθλο κοινό και στην εν γένει κοινή γνώμη αισθήματος έντονης απαξιώσεως και αποστροφής προς το ποδόσφαιρο, με συνέπεια την άρνηση εκ μέρους του κοινού παρακολουθήσεως των αγώνων ποδοσφαίρου και προσελεύσεως στα γήπεδα, κρίνεται ότι πρέπει, για την εν λόγω (υπ' αριθμ. 2) πειθαρχική πράξη, για την οποία έγινε δεκτή η αντικειμενική ευθύνη της εγκαλουμένης, να επιβληθούν στην τελευταία τα ελάχιστα όρια των απειλούμενων πλαισίων ποινών και δη σωρευτικώς χρηματική ποινή, ποσού σαράντα χιλιάδων (40.000,00) ευρώ, καθώς και ποινή διεξαγωγής αγώνα χωρίς θεατές για μία (1) αγωνιστική ημέρα. Οι εν λόγω, δε, επιβαλλόμενες στην εγκαλουμένη ΠΑΕ πειθαρχικές κυρώσεις παρίστανται ως αναγκαίες, πρόσφορες, κατάλληλες και ευρισκόμενες σε αναλογία με τη βαρύτητα του πειθαρχικού αδικήματος, για το οποίο αυτή (εγκαλουμένη) φέρει αντικειμενική ευθύνη, δεδομένου, μάλιστα, ότι τοιουτοτρόπως επιτυγχάνεται παραλλήλως και ο σκοπός τόσο της ειδικής, όσο και της γενικής προλήψεως, τον οποίο επιδιώκει η προρρηθείσα διάταξη του Π.Κ. της ΕΠΟ. Με δεδομένο, επομένως, ότι η αρχή της αναλογικότητας έχει ληφθεί υπ' όψιν, προκειμένου για την

επιμέτρηση των ως άνω επιβλητέων στην εγκαλουμένη πειθαρχικών κυρώσεων, ο ισχυρισμός που προέβαλε δια του αναφερομένου στην αρχή της παρούσας πληρεξουσίου δικηγόρου της, περί επιβολής σε αυτήν ποινής, κατώτερης του νομίμως προβλεπομένου πλαισίου, κατ' εφαρμογή της συνταγματικώς κατοχυρωμένης αρχής της αναλογικότητας, τυγχάνει απορριπτέος, ως ουσιαστικά αβάσιμος. Κατ' ακολουθίαν, επομένως, των ανωτέρω, πρέπει στην εγκαλούμενη ΠΑΕ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ να επιβληθούν οι ακόλουθες πειθαρχικές ποινές, για τις ανωτέρω πειθαρχικές παραβάσεις, για τις οποίες έγινε δεκτό ότι αυτή φέρει αντικειμενική ευθύνη και πιο συγκεκριμένα : Α) χρηματική ποινή, ποσού έξι χιλιάδων (6.000,00) ευρώ, για την πρώτη πράξη του πειθαρχικού κατηγορητηρίου, και Β) χρηματική ποινή, ποσού σαράντα χιλιάδων (40.000,00) ευρώ και ποινή διεξαγωγής αγώνα χωρίς θεατές για μία (1) αγωνιστική ημέρα, για τη δεύτερη πράξη του πειθαρχικού κατηγορητηρίου. Τέλος, πρέπει, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 4 παρ. 4 του Π.Κ. της ΕΠΟ, να καθορισθεί συνολική χρηματική ποινή, ποσού (40.000,00 + 3.000,00 =) σαράντα τριών χιλιάδων (43.000,00) ευρώ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ με παρούσα την εγκαλουμένη.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ τον κατ' άρθρο 14 παρ. 4 του Π.Κ. της ΕΠΟ ισχυρισμό της εγκαλουμένης.

ΔΕΧΕΤΑΙ ότι η εγκαλουμένη τέλεσε τις αποδιδόμενες σε αυτήν, με την υπ' αριθμ. πρωτ. 327/03-11-2015 κλήση προς απολογία, πειθαρχικές παραβάσεις.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στην Π.Α.Ε. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ α) για την πρώτη πράξη, την οποία τέλεσε καθ' υποτροπήν (παραβίαση άρθρων 14 παρ. 2 και 3, 15 παρ. 2 περ. δ' και ε' του Π.Κ. της ΕΠΟ), χρηματική ποινή, ποσού έξι χιλιάδων (6.000,00) ευρώ, και β) για τη δεύτερη πράξη (παραβίαση άρθρων 14 παρ. 2 και 3, 15 παρ. 3 περ. Β' στοιχ. ε' του Π.Κ. της ΕΠΟ), χρηματική ποινή, ποσού σαράντα χιλιάδων (40.000,00) ευρώ, καθώς και την ποινή της διεξαγωγής αγώνα χωρίς θεατές για μία (1) αγωνιστική ημέρα.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ συνολική χρηματική ποινή, ποσού σαράντα τριών χιλιάδων (43.000,00) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίασή του, την 05^η Νοεμβρίου 2015.

Ο ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Σπυρίδων Καποδίστριας
Πρωτοδίκης

Μαρία Περιστέρη